

Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2018 r.
poz. 124, z 2019 r.
poz. 1798, z 2021
r. poz. 1598, 2140.

U S T A W A

z dnia 12 lutego 2010 r.

o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady, warunki i tryb rekapitalizacji niektórych instytucji oraz zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej.

2. Rekapitalizacja polega na udzielaniu przez Skarb Państwa gwarancji zwiększenia funduszy własnych instytucji.

3. Rządowymi instrumentami stabilizacji finansowej są:

- 1) publiczny instrument wsparcia kapitałowego;
- 2) tymczasowe przejęcie instytucji i instytucji finansowych przez Skarb Państwa.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) bank – bank krajowy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876);
- 2) dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia 575/2013;
- 3) dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego – dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia 575/2013;
- 4) finansowa spółka holdingowa – finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia 575/2013;

- 5) finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej – finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia 575/2013;
- 6) firma inwestycyjna – firmę inwestycyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia 2019/2033, objętą wymogiem dotyczącym kapitału założycielskiego w wysokości 750 000 euro;
- 7) holding mieszany – holding mieszany, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia 575/2013, lub holding mieszany, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 6c ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 328, 355, 680, 1505, 1595 i 2140);
- 8) instrumenty dodatkowe w kapitale Tier I – instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 52 ust. 1 rozporządzenia 575/2013;
- 9) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I – instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 28 ust. 1–4, art. 29 ust. 1–5 lub art. 31 ust. 1 rozporządzenia 575/2013;
- 10) instrumenty w kapitale Tier II – instrumenty kapitałowe lub pożyczki podporządkowane spełniające warunki określone w art. 63 rozporządzenia 575/2013;
- 11) instytucja – instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną;
- 12) instytucja finansowa – instytucję finansową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia 575/2013, lub instytucję finansową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 14 rozporządzenia 2019/2033;
- 13) instytucja kredytowa – instytucję kredytową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013, z wyjątkiem spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych oraz Banku Gospodarstwa Krajowego;
- 13a) inwestycyjna spółka holdingowa – inwestycyjną spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 23 rozporządzenia 2019/2033;
- 14) kapitał podstawowy Tier I – element funduszy własnych instytucji, o którym mowa w art. 26–50 rozporządzenia 575/2013;
- 15) kapitał Tier II – element funduszy własnych instytucji, o którym mowa w art. 62–71 rozporządzenia 575/2013;

- 16) kryzys systemowy – zakłócenie stabilności systemu finansowego, które może wywołać poważne negatywne skutki dla rynku wewnętrznego i dla gospodarki stwierdzone przez Komitet Stabilności Finansowej;
- 17) państwo członkowskie – państwo członkowskie Unii Europejskiej;
- 18) prawa udziałowe – akcje, prawa poboru w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1577), prawa do akcji, warranty subskrypcyjne i inne zbywalne papiery wartościowe inkorporujące prawa majątkowe odpowiadające prawom wynikającym z akcji, wyemitowane na podstawie właściwych przepisów prawa polskiego lub obcego, oraz inne zbywalne prawa majątkowe, które powstają w wyniku emisji, inkorporujące uprawnienie do nabycia lub objęcia takich papierów wartościowych;
- 19) rozporządzenie 575/2013 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.¹⁾);
- 19a) rozporządzenie 2019/2033 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 575/2013, (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 806/2014 (Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, z późn. zm.²⁾);
- 20) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa – dominującą finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia 575/2013;

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 183 z 09.07.2019, str. 14, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 204 z 26.06.2020, str. 4, Dz. Urz. UE L 84 z 11.03.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 116 z 06.04.2021, str. 25.

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 20 z 24.01.2020, str. 26 oraz Dz. Urz. UE L 405 z 02.12.2020, str. 79.

- 21) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej – unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia 575/2013, lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 58 rozporządzenia 2019/2033;
- 22) unijna dominująca inwestycyjna spółka holdingowa – unijną dominującą inwestycyjną spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 57 rozporządzenia 2019/2033.

Art. 2a. 1. Gwarancji zwiększenia funduszy własnych można udzielić tylko instytucji.

2. Rządowe instrumenty stabilizacji finansowej mogą być stosowane w odniesieniu do:

- 1) instytucji;
- 2) instytucji finansowej z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego, jeżeli instytucja finansowa jest jednostką zależną instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej, lub spółki, o której mowa w art. 2 pkt 2–5, 7, 13a lub 20–22, i jest objęta nadzorem skonsolidowanym nad jednostką dominującą zgodnie z przepisami części pierwszej tytułu II rozdziału 1 i rozdziału 2 sekcji 1 rozporządzenia 575/2013, nadzorem nad grupą firm inwestycyjnych na zasadzie skonsolidowanej lub nadzorem nad zgodnością z grupowym testem kapitałowym, o których mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
- 3) finansowej spółki holdingowej, inwestycyjnej spółki holdingowej, finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej oraz holdingu mieszanego, z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego;
- 4) dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, unijnej dominującej inwestycyjnej spółki holdingowej, dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

3. Rządowych instrumentów stabilizacji finansowej nie stosuje się w odniesieniu do banków spółdzielczych oraz firm inwestycyjnych działających w innej formie prawnej niż spółka akcyjna.

Rozdział 2

Udzielanie gwarancji zwiększania funduszy własnych instytucji finansowych

Art. 3. 1. Jeżeli w wyniku testów warunków skrajnych, o których mowa w art. 133b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, oceny jakości aktywów lub innych działań nadzorczych Komisja Nadzoru Finansowego zobowiązała instytucję do zwiększenia funduszy własnych zgodnie z art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe albo art. 110y ust. 1 pkt 7 i ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, a działania podjęte przez instytucję okazały się nieskuteczne, Skarb Państwa może udzielić tej instytucji gwarancji zwiększenia funduszy własnych, na zasadach określonych w niniejszym rozdziale, zwanej dalej „gwarancją ostrożnościową”.

2. Zwiększenie funduszy własnych objętych gwarancją ostrożnościową polega na emisji akcji skierowanych do jej dotychczasowych akcjonariuszy lub podmiotów trzecich.

3. Termin do zapisywania się na akcje nie może być dłuższy niż 14 dni od dnia otwarcia subskrypcji.

4. W przypadku subskrypcji zamkniętej, wykonanie prawa poboru następuje w jednym terminie, który wynosi 14 dni od dnia ogłoszenia. Przepisów art. 435 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych nie stosuje się.

Art. 4. 1. Gwarancja ostrożnościowa może być udzielona wyłącznie instytucji wypłacalnej, jeżeli w chwili jej udzielenia nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 101 ust. 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1937), a wobec akcjonariuszy i wierzycieli podporządkowanych instytucji zostały zastosowane środki podziału obciążeń, zgodnie z umową, o której mowa w art. 6 ust. 5.

2. Wykonanie umowy gwarancji ostrożnościowej następuje, gdy akcje wyemitowane przez instytucję w całości lub w części nie znajdą nabywców wśród dotychczasowych akcjonariuszy lub podmiotów trzecich.

3. Wysokość gwarancji ostrożnościowej nie może być wyższa niż kwota zwiększenia funduszy własnych określona przez Komisję Nadzoru Finansowego.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki podziału obciążeń przez akcjonariuszy i wierzycieli podporządkowanych, uwzględniając potrzebę zapewnienia zgodności szczegółowych warunków podziału obciążeń z unijnymi ramami pomocy państwa.

Art. 5. 1. Wykonanie gwarancji ostrożnościowej następuje:

- 1) w przypadku gdy dotychczasowi akcjonariusze lub podmioty trzecie objęły nie więcej niż 50% wielkości emisji akcji – przez objęcie całości lub części wyemitowanych akcji;
- 2) w przypadku gdy dotychczasowi akcjonariusze lub podmioty trzecie objęły więcej niż 50% wielkości emisji akcji – przez objęcie akcji o łącznej wartości nominalnej stanowiącej różnicę między wysokością gwarancji ostrożnościowej oraz łączną wartością akcji objętych przez dotychczasowych akcjonariuszy lub podmioty trzecie.

2. Szczegółowe warunki wykonania gwarancji, w tym warunki emisji akcji instytucji finansowej oraz ich objęcia przez Skarb Państwa, określa umowa, o której mowa w art. 6 ust. 5.

Art. 6. 1. Gwarancji ostrożnościowej może udzielić, w imieniu Skarbu Państwa, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, na wniosek instytucji.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

- 1) nazwę instytucji;
- 2) przedmiot gwarancji ostrożnościowej;
- 3) wysokość wnioskowanej kwoty gwarancji ostrożnościowej;
- 4) informacje o aktualnej sytuacji ekonomiczno-finansowej instytucji, w tym ostatnie sprawozdanie finansowe.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych udziela gwarancji ostrożnościowej w drodze umowy, po zasięgnięciu opinii Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego i Prezesa Narodowego Banku Polskiego, określając jej warunki oraz wysokość. W przypadku banków minister właściwy do spraw instytucji finansowych zasięga również opinii Prezesa Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, natomiast w przypadku firm inwestycyjnych – opinii Prezesa Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych.

4. Warunkiem zawarcia umowy gwarancji ostrożnościowej pomiędzy ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych oraz instytucją jest uzyskanie zgody walnego zgromadzenia tej instytucji na związanie umową. Walne zgromadzenie zwołuje się w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia o zwołaniu walnego zgromadzenia. Przepisu art. 402 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych nie stosuje się.

5. Umowa gwarancji ostrożnościowej w szczególności:

- 1) zapewnia ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych odpowiedni wpływ na politykę finansową instytucji, w tym udział wyznaczonych przez niego przedstawicieli w organach tej instytucji;
- 2) określa sposób obliczenia ceny obejmowanych akcji oraz warunki ich emisji;
- 3) określa wysokość udzielonej gwarancji ostrożnościowej;
- 4) wskazuje cele wykorzystania środków pochodzących z emisji akcji;
- 5) określa ograniczenia w zakresie wypłaty dywidendy bądź nadwyżki bilansowej;
- 6) określa ograniczenia w zakresie polityki wynagrodzeń wobec członków organów instytucji oraz kadry kierowniczej;
- 7) wskazuje obowiązek niezwłocznego dostosowania przepisów statutu, umowy spółki i innych regulacji wewnętrznych instytucji do postanowień umowy gwarancji ostrożnościowej;
- 8) określa sposób rozliczenia straty instytucji za okresy ubiegłe;
- 9) określa warunki podziału obciążeń przez akcjonariuszy i wierzycieli podporządkowanych instytucji.

6. Miesięczne wynagrodzenie członka organu instytucji nie może przekraczać dwunastokrotności przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, a dodatkowe składniki wynagrodzenia nie mogą przekraczać w skali roku trzykrotności miesięcznego wynagrodzenia danego członka organu tej instytucji.

7. Odmowa udzielenia gwarancji ostrożnościowej nie stanowi podstawy roszczeń instytucji ani osób trzecich wobec Skarbu Państwa.

Art. 7. 1. Zwiększenie funduszy własnych w wyniku wykonania gwarancji ostrożnościowej następuje z dniem objęcia akcji przez Skarb Państwa. Przepisu art.

441 § 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych nie stosuje się.

2. (uchylony)

3. Akcje objęte przez Skarb Państwa w wyniku wykonania gwarancji ostrożnościowej są uprzywilejowane co do głosu i przyznają 2 głosy na akcję podczas głosowania uchwały o podziale zysku.

4. Do objęcia akcji instytucji przez Skarb Państwa w wyniku wykonania gwarancji ostrożnościowej przepisów art. 25 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, art. 69 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1639 oraz z 2017 r. poz. 452, 724, 791 i 1089) oraz art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi nie stosuje się.

Art. 8. (uchylony)

Art. 9. 1. W przypadku gdy instytucja nie wywiązuje się z umowy gwarancji ostrożnościowej, minister właściwy do spraw instytucji finansowych może:

- 1) wystąpić do Komisji Nadzoru Finansowego z wnioskiem o podjęcie wobec tej instytucji środków określonych w art. 138 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe albo art. 110y ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
- 2) przedłożyć posiadane akcje do umorzenia.

2. Umorzenie akcji następuje za wynagrodzeniem ustalonym przez zarząd instytucji zgodnie z art. 10 ust. 2.

3. Umorzenia akcji dokonuje zarząd instytucji w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Do umorzenia akcji przepisów art. 359 § 1 zdanie trzecie oraz § 2 zdanie pierwsze ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych nie stosuje się.

Art. 10. 1. Do sprzedaży akcji instytucji objętych przez Skarb Państwa w wyniku wykonania gwarancji ostrożnościowej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2259 oraz z 2017 r. poz. 624, 1491 i 1529).

2. Jeżeli wykup akcji instytucji objętych przez Skarb Państwa w wyniku wykonania gwarancji ostrożnościowej następuje na podstawie uchwały walnego zgromadzenia o przymusowym wykupie akcji, cena akcji jest nie niższa niż najwyższa z wartości:

- 1) cena ustalona zgodnie z ust. 1;
- 2) średnia cena rynkowa z okresu 3 miesięcy poprzedzających uchwałę walnego zgromadzenia, w czasie których dokonywany był obrót tymi akcjami na rynku regulowanym;
- 3) iloczyn ceny objęcia tych akcji i współczynnika korygującego.

3. Za średnią cenę rynkową, o której mowa w ust. 2, uważa się cenę będącą średnią arytmetyczną ze średnich, dziennych cen ważonych wolumenem obrotu.

4. Przepisu art. 418 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych nie stosuje się.

Art. 11. 1. Skuteczność gwarancji ostrożnościowej jest uzależniona od wniesienia przez instytucję opłaty prowizyjnej od tej gwarancji.

2. Opłata prowizyjna jest naliczana od objętej gwarancją ostrożnościową kwoty zobowiązania.

3. Opłata prowizyjna od gwarancji ostrożnościowej jest wpłacana na rachunek rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych Skarbu Państwa prowadzony przez Bank Gospodarstwa Krajowego.

Art. 12. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób wyznaczenia współczynnika korygującego oraz naliczania i pobierania opłaty prowizyjnej od gwarancji ostrożnościowej oraz wysokość tej opłaty, uwzględniając:

- 1) uzależnienie wysokości opłaty prowizyjnej od okresu, na który jest udzielana gwarancja ostrożnościowa;
- 2) ryzyko związane z działalnością instytucji będącej beneficjentem gwarancji ostrożnościowej;
- 3) ustalenie stawek opłaty prowizyjnej od gwarancji ostrożnościowej, której udzielenie nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu przepisów o pomocy publicznej.

Art. 13. Do gwarancji ostrożnościowej nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2017 r. poz. 2022), z wyjątkiem art. 31 tej ustawy.

Rozdział 3

(uchylony)

Rozdział 3a

Rządowe instrumenty stabilizacji finansowej

Art. 19a. 1. W razie wystąpienia kryzysu systemowego, w celu zapobieżenia likwidacji podmiotu objętego postępowaniem przymusowej restrukturyzacji, Bankowy Fundusz Gwarancyjny, po uzyskaniu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego oraz zgody ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, może zastosować rządowe instrumenty stabilizacji finansowej, jeżeli zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, nie byłoby wystarczające do:

- 1) uniknięcia znacznych negatywnych skutków dla stabilności finansowej lub
- 2) ochrony interesu publicznego, w przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 2a ust. 2, otrzymał wcześniej nadzwyczajne wsparcie płynności od Narodowego Banku Polskiego, lub
- 3) ochrony interesu publicznego, jeżeli publiczne wsparcie kapitałowe z instrumentu wsparcia kapitałowego zostało wcześniej udzielone podmiotowi, o którym mowa w art. 2a ust. 2 – w odniesieniu do instrumentu tymczasowej własności publicznej.

2. Zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej może nastąpić wyłącznie:

- 1) gdy wobec podmiotu, o którym mowa w art. 2a ust. 2, wydano uprzednio decyzję o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, oraz
- 2) gdy w celu pokrycia strat lub podniesienia funduszy własnych podmiotu, o którym mowa w art. 2a ust. 2, dokonano umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych lub umorzenia

lub konwersji zobowiązań, w wysokości co najmniej 8% zobowiązań ogółem powiększonych o fundusze własne, określonych na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, lub w inny sposób akcjonariusze oraz wierzyciele przekazali wkład na poczet pokrycia strat i dokapitalizowania tego podmiotu.

3. Bankowy Fundusz Gwarancyjny występuje z wnioskiem o zgodę na zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Bankowy Fundusz Gwarancyjny przekazuje kopię wniosku Prezesowi Rady Ministrów oraz ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych.

4. Bankowy Fundusz Gwarancyjny wydaje decyzję w sprawie zastosowania rządowego instrumentu stabilizacji finansowej. Bankowy Fundusz Gwarancyjny przekazuje kopię tej decyzji Prezesowi Rady Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych oraz ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych.

5. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do decyzji, o której mowa w ust. 4:

- 1) stosuje się odpowiednio przepisy art. 11 ust. 8 i 9, art. 103 ust. 1, 3, 4 i 5, art. 104–106 i art. 109 ust. 1–5 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;
- 2) stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 i 1491), z wyjątkiem przepisów art. 9, art. 10, art. 13, art. 31, art. 35 § 2–5, art. 36–38, art. 39¹, art. 48, art. 49, art. 61 § 4, art. 66a, art. 73, art. 78, art. 79, art. 81, art. 89–96, art. 105 § 2, art. 106, art. 109 i art. 127–140 tej ustawy.

6. (uchylony)

7. Doręczenie decyzji, o której mowa w ust. 4, stanowi dokonanie zawiadomienia, o którym mowa w art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do

zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz w art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

8. Na wniosek ministra właściwego do spraw instytucji finansowych Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej wydaje opinię prawną w przedmiocie wskazanego w tym wniosku istotnego zagadnienia prawnego związanego z zastosowaniem rządowego instrumentu stabilizacji finansowej. Wydanie opinii prawnej albo odmowa jej wydania następuje w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku, chyba że w uzgodnieniu z Prezesem Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej ustalono inny termin, nie krótszy niż 4 dni robocze od dnia doręczenia wniosku.

9. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych wydaje zgodę albo odmawia wydania zgody po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 3, oraz opinii, o której mowa w ust. 8, o ile wystąpił o jej wydanie.

Art. 19b. 1. Zastosowanie publicznego wsparcia kapitałowego polega na objęciu lub nabyciu instrumentów w kapitale podstawowym Tier I lub instrumentów dodatkowych w kapitale Tier I, lub instrumentów w kapitale Tier II.

2. (uchylony)

3. Podmioty objęte instrumentem publicznego wsparcia kapitałowego powinny być zarządzane w sposób zapewniający pokrycie z uzyskanych przychodów kosztów działalności oraz zobowiązań.

3a. Bankowy Fundusz Gwarancyjny podejmuje uchwałę, zgodnie z art. 113 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, o emisji instrumentów, o których mowa w ust. 1, po wydaniu decyzji, o której mowa w art. 19a ust. 4.

3b. Minister właściwy do spraw aktywów państwowych po otrzymaniu decyzji, o której mowa w art. 19a ust. 4, i uchwały Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, o której mowa w ust. 3a, składa niezwłocznie, w imieniu Skarbu Państwa, oświadczenie woli o objęciu lub nabyciu instrumentów, o których mowa w ust. 1.

4. Organ sprawujący nadzór właścicielski nad podmiotem obejmującym lub nabywającym instrumenty, o których mowa w ust. 1, po ustaniu okoliczności, o których mowa w art. 19a ust. 1, zbywa te instrumenty, gdy pozwalają na to

warunki rynkowe i finansowe. Zbycie może nastąpić wyłącznie na rzecz podmiotów innych niż wskazane w art. 19c ust. 1.

5. Organ sprawujący nadzór właścicielski nad podmiotem obejmującym lub nabywającym instrumenty, o których mowa w ust. 1, przed zbyciem, o którym mowa w ust. 4, zasięga opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, ministra właściwego do spraw instytucji finansowych i Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

Art. 19c. 1. Zastosowanie instrumentu tymczasowej własności publicznej polega na przeniesieniu całości praw udziałowych podmiotu, o którym w mowa w art. 2a ust. 2 (przeniesienie praw udziałowych), na rzecz:

- 1) państwowej osoby prawnej;
- 2) spółki, w której Skarb Państwa ma pozycję dominującą;
- 3) spółki prawa handlowego, w której podmiotami dominującymi są podmioty wskazane w pkt 1 lub 2.

2. Skarb Państwa albo państwowa osoba prawna ma pozycję dominującą, w przypadku gdy:

- 1) dysponuje bezpośrednio lub pośrednio większością głosów na zgromadzeniu wspólników albo na walnym zgromadzeniu, także jako zastawnik albo użytkownik, bądź w zarządzie innej spółki kapitałowej (spółki zależnej), także na podstawie porozumień z innymi osobami, lub
- 2) jest uprawniony do powoływania lub odwoływania większości członków zarządu innej spółki kapitałowej (spółki zależnej) albo spółdzielni (spółdzielni zależnej), także na podstawie porozumień z innymi osobami, lub
- 3) jest uprawniony do powoływania lub odwoływania większości członków rady nadzorczej innej spółki kapitałowej (spółki zależnej) albo spółdzielni (spółdzielni zależnej), także na podstawie porozumień z innymi osobami, lub
- 4) członkowie zarządu stanowią więcej niż połowę członków zarządu innej spółki kapitałowej (spółki zależnej) albo spółdzielni (spółdzielni zależnej), lub
- 5) dysponuje bezpośrednio lub pośrednio większością głosów w spółce osobowej zależnej albo na walnym zgromadzeniu spółdzielni zależnej, także na podstawie porozumień z innymi osobami, lub

6) wywiera decydujący wpływ na działalność spółki (spółki zależnej) albo spółdzielni (spółdzielni zależnej).

3. W przypadku zastosowania instrumentów, o których mowa w ust. 1 i art. 19b ust. 1, przepisów art. 9, art. 22–22d, art. 25 i art. 138 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe nie stosuje się.

4. W przypadku zastosowania instrumentu, o którym mowa w ust. 1, do podmiotu przejmującego prawa udziałowe nie stosuje się przepisów art. 17 oraz art. 38–41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym.

Art. 19d. 1. Przeniesienia praw udziałowych dokonuje Bankowy Fundusz Gwarancyjny w drodze decyzji. Przeniesienie praw udziałowych następuje z chwilą doręczenia decyzji Bankowego Funduszu Gwarancyjnego podmiotowi, o którym mowa w art. 2a ust. 2. Decyzja określa podmiot lub podmioty przejmujące prawa udziałowe, prawa udziałowe podlegające przeniesieniu oraz sposób wykonywania praw z przenoszonych praw udziałowych.

1a. W decyzji Bankowy Fundusz Gwarancyjny może również dokonać podwyższenia kapitału zakładowego podmiotu, o którym mowa w art. 2a ust. 2. W decyzji Bankowy Fundusz Gwarancyjny określa:

- 1) sumę, o jaką kapitał zakładowy ma być podwyższony;
- 2) liczbę, serię, numery oraz wartość nominalną nowo ustanowionych udziałów albo wyemitowanych akcji lub wartość, o którą następuje podwyższenie wartości nominalnej udziałów albo akcji już istniejących;
- 3) czy akcje nowej emisji są imienne czy na okaziciela;
- 4) podmiot lub podmioty, które obejmują akcje lub udziały w podwyższonym kapitale zakładowym;
- 5) termin na opłacenie akcji lub udziałów, o których mowa w pkt 4, nie dłuższy niż 3 dni robocze od dnia doręczenia decyzji;
- 6) że objęcie akcji lub udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym następuje z wyłączeniem prawa pierwszeństwa lub prawa poboru;
- 7) cenę emisyjną nowych akcji albo udziałów;
- 8) datę, od której nowe akcje lub udziały będą uczestniczyć w dywidendzie.

1b. Decyzja Bankowego Funduszu Gwarancyjnego zastępuje określone w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, ustawie z dnia

29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz statucie lub umowie spółki czynności związane z podwyższeniem kapitału zakładowego, przystąpieniem do spółki, objęciem udziałów lub akcji oraz zmianą statutu lub umowy spółki.

1c. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, w celu ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym podwyższenia kapitału zakładowego podmiotu, o którym mowa w art. 2a ust. 2, po opłaceniu w całości akcji albo udziałów, niezwłocznie informuje o wydaniu decyzji właściwy sąd rejestrowy, przekazując mu odpis decyzji bez oszacowania i uzasadnienia, z uwzględnieniem obowiązku dochowania tajemnic, o których mowa w art. 320 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, art. 104 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz art. 147 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, spis nabywców udziałów lub akcji ze wskazaniem liczby udziałów lub akcji przypadających na każdego z nich oraz oświadczenie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, że wkłady na udziały lub akcje zostały wniesione. Przepisy art. 291 i art. 479 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych stosuje się odpowiednio.

1d. Dokumenty wymienione w ust. 1c stanowią podstawę wpisu podwyższenia kapitału zakładowego podmiotu, o którym mowa w art. 2a ust. 2, do Krajowego Rejestru Sądowego.

1e. Podwyższenie kapitału zakładowego podmiotu, o którym mowa w art. 2a ust. 2, następuje z chwilą doręczenia decyzji Bankowego Funduszu Gwarancyjnego temu podmiotowi.

2. Z dniem doręczenia decyzji podmiotowi, o którym mowa w art. 2a ust. 2, zostaje zakończona przymusowa restrukturyzacja.

3. Decyzja jest ostateczna i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

4. Decyzję doręcza się podmiotowi przejmującemu prawa udziałowe oraz przekazuje się Zarządowi Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych albo podmiotowi prowadzącemu rejestr akcjonariuszy dla podmiotu objętego instrumentem tymczasowej własności publicznej. Kopię tej decyzji przekazuje się Prezesowi Rady Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych, ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych,

Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego i Prezesowi Narodowego Banku Polskiego.

4a. Przeniesienie praw udziałowych nie wymaga zgody właścicieli, dłużników ani wierzycieli podmiotu przejmującego prawa udziałowe.

4b. Komisja Nadzoru Finansowego, biorąc pod uwagę sytuację finansową podmiotu przejmującego prawa udziałowe, może udzielić zezwolenia temu podmiotowi na czasowe niespełnianie wymogu, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 140, 680 i 1598).

5. W postępowaniu przed sądem administracyjnym przepisu art. 61 § 3 oraz art. 145 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 i 1370) nie stosuje się.

6. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do decyzji oraz do postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1:

- 1) stosuje się odpowiednio przepisy art. 11 ust. 8 i 9, art. 103 ust. 1, 3, 4 i 5, art. 104–106 i art. 109 ust. 1–5 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;
- 2) stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z wyjątkiem przepisów art. 9, art. 10, art. 13, art. 31, art. 35 § 2–5, art. 36–38, art. 39¹, art. 48, art. 49, art. 61 § 4, art. 66a, art. 73, art. 78, art. 79, art. 81, art. 89–96, art. 105 § 2, art. 106, art. 109 i art. 127–140 tej ustawy.

Art. 19e. 1. W terminie określonym w decyzji, o której mowa w art. 19d ust. 1:

- 1) wygasają uprawnienia Bankowego Funduszu Gwarancyjnego określone w art. 113 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;
- 2) podmiot przejmujący prawa udziałowe obejmuje zarząd majątkiem podmiotu objętego instrumentem tymczasowej własności publicznej;

3) wygasają prokury i pełnomocnictwa udzielone przez podmiot objęty instrumentem tymczasowej własności publicznej.

2. Podmiot przejmujący prawa udziałowe ogłasza dwukrotnie w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim oraz w Monitorze Sądowym i Gospodarczym decyzję o przejęciu praw udziałowych podmiotu objętego instrumentem tymczasowej własności publicznej oraz wzywa wierzycieli tego podmiotu do zgłoszenia roszczeń w terminie miesiąca od dnia ostatniego ogłoszenia. Obowiązek ten nie dotyczy wierzycieli z tytułu rachunków bankowych.

Art. 19f. 1. Przeniesienie praw udziałowych nie wymaga zgody ich właściciela.

2. W przypadku gdy przedmiotem przeniesienia są zdematerializowane prawa udziałowe, o których mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, podmiot prowadzący rachunek papierów wartościowych podmiotu, o którym mowa w art. 2a ust. 2 tej ustawy, na którym są zapisane te prawa, po otrzymaniu z Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych informacji o decyzji, o której mowa w art. 19d ust. 1, dokonuje ich blokady na tym rachunku od dnia otrzymania decyzji do dnia realizacji dyspozycji przez podmiot prowadzący działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będący uczestnikiem Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych, za pośrednictwem którego dokonuje się przeniesienia zdematerializowanych praw udziałowych (podmiot pośredniczący).

3. Podmiot pośredniczący składa w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych dyspozycje przeniesienia akcji zdematerializowanych na konto depozytowe podmiotu pośredniczącego, zgodne co do formy, zakresu oraz sposobu i terminu ich składania zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

4. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych w dniu realizacji dyspozycji dokonuje przeniesienia zdematerializowanych praw udziałowych na konto depozytowe podmiotu pośredniczącego.

5. Przeniesienie zdematerializowanych praw udziałowych następuje przez dokonanie, w dniu realizacji dyspozycji, zapisu tych akcji na rachunku papierów wartościowych podmiotu przejmującego prawa udziałowe w zamian za zapłatę ceny ustalonej zgodnie z ust. 8.

6. (uchylony)

6a. W przypadku gdy przedmiotem przeniesienia są prawa udziałowe zarejestrowane w rejestrze akcjonariuszy, podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy, po otrzymaniu od Bankowego Funduszu Gwarancyjnego decyzji, o której mowa w art. 19d ust. 1, dokonuje ich blokady w rejestrze akcjonariuszy od dnia otrzymania tej decyzji do dnia realizacji dyspozycji wpisu podmiotu przejmującego jako uprawnionego z tych praw udziałowych.

6b. Podmiot przejmujący składa do podmiotu prowadzącego rejestr akcjonariuszy dyspozycję wpisu swoich danych jako akcjonariusza podmiotu objętego instrumentem tymczasowej własności publicznej.

6c. Przeniesienie praw udziałowych, o których mowa w ust. 6a, następuje przez dokonanie wpisu do rejestru akcjonariuszy danych podmiotu przejmującego jako akcjonariusza podmiotu objętego instrumentem tymczasowej własności publicznej w zamian za zapłatę ceny ustalonej zgodnie z ust. 8.

7. Podmiot, któremu przysługują uprawnienia zarządu, dokonuje przeniesienia praw udziałowych na podmiot przejmujący prawa udziałowe.

8. Do ustalenia ceny za przeniesienie praw udziałowych stosuje się oszacowanie, o którym mowa w art. 137 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, dokonane na zlecenie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. W przypadku zaistnienia istotnej zmiany Bankowy Fundusz Gwarancyjny zleca podmiotowi przygotowującemu oszacowanie dokonanie jego aktualizacji w części niezbędnej do zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej.

9. Do dnia uiszczenia całej ceny przeniesienia dotychczasowym właścicielom praw udziałowych przysługują wszelkie uprawnienia z nich wynikające, z zastrzeżeniem ograniczeń wynikających z przepisów ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

Art. 19g. 1. W zakresie, w jakim umożliwiają to posiadane prawa udziałowe, podmiot przejmujący prawa udziałowe podmiotu objętego instrumentem tymczasowej własności publicznej jest obowiązany zarządzać nim w sposób

zapewniający pokrycie z uzyskanych przychodów kosztów działalności oraz zobowiązań.

2. Podmiot przejmujący prawa udziałowe, po ustaniu okoliczności, o których mowa w art. 19a ust. 1, zbywa prawa udziałowe, jeżeli jest to uzasadnione warunkami rynkowymi i finansowymi. Organ sprawujący nadzór właścicielski nad tym podmiotem, w drodze decyzji, nakazuje podmiotowi przejmującemu prawa udziałowe zbycie tych praw.

3. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 2, organ sprawujący nadzór właścicielski zasięga opinii Prezesa Rady Ministrów, ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, ministra właściwego do spraw aktywów państwowych, Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego i Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

Art. 19h. 1. Informacje związane z zastosowaniem rządowych instrumentów stabilizacji finansowej mogą być udostępniane na podstawie przepisów o dostępie do informacji publicznej nie wcześniej niż po ustaniu okoliczności, o których mowa w art. 19a ust. 1.

2. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw aktywów państwowych, Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego i ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, udostępnia decyzję, o której mowa w art. 19a ust. 4, na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, o ile jej udostępnienie nie spowoduje negatywnych skutków dla stabilności finansowej lub ograniczenia albo uniemożliwienia skutecznego zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej. Decyzję udostępnia się nie wcześniej niż po ustaniu okoliczności, o których mowa w art. 19a ust. 1.

3. Informacje uzyskane lub wytworzone w związku z zastosowaniem rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, których nieuprawnione udzielenie, ujawnienie lub potwierdzenie mogłoby naruszyć chroniony prawem interes Skarbu Państwa, stanowią tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 320 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

Art. 19i. 1. Podmiot przejmujący może utworzyć fundusz w celu przejęcia i finansowania działalności podmiotu przejmowanego. Fundusz ulega rozwiązaniu po zbyciu praw udziałowych podmiotu przejmowanego i pokryciu jego zobowiązań.

2. W przypadku utworzenia funduszu wyodrębnia się plan finansowy funduszu w planie finansowym podmiotu przejmującego.

3. Księgi rachunkowe podmiotu przejmowanego są prowadzone odrębnie.

4. W celu doprecyzowania sposobu przejęcia i finansowania podmiotu przejmowanego, zgodnie z decyzją, o której mowa w art. 19d ust. 1, podmiot przejmujący może zawrzeć umowę w tym zakresie z Bankowym Funduszem Gwarancyjnym.

5. Brak umowy, o której mowa w ust. 4, nie wstrzymuje wykonania decyzji, o której mowa w art. 19d ust. 1.

6. Podmiot przejmujący nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania podmiotu przejmowanego oraz za działania podjęte w ramach zastosowania instrumentu tymczasowej własności publicznej, o którym mowa w art. 19c ust. 1.

Rozdział 4

Przepisy z zakresu finansów publicznych

Art. 20. 1. (uchylony)

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych przedstawia komisji sejmowej właściwej do spraw finansów publicznych kwartalną informację o podejmowanych działaniach będących realizacją postanowień niniejszej ustawy w terminie 30 dni od zakończenia kwartału.

Art. 21. 1. Środki uzyskane z realizacji praw z akcji instytucji lub praw udziałowych podmiotów objętych rządowymi instrumentami stabilizacji finansowej stanowią dochód budżetu państwa.

2. Środki ze sprzedaży, umorzenia lub wykupu akcji instytucji lub praw udziałowych podmiotów objętych rządowymi instrumentami stabilizacji finansowej stanowią przychód budżetu państwa.

2a. W przypadku zastosowania rządowego instrumentu stabilizacji finansowej w postaci tymczasowej własności publicznej środki określone w ust. 1 i 2 stanowią dochód lub przychód podmiotów, o których mowa w art. 19c ust. 1, w części odpowiadającej partycypacji tych podmiotów w finansowaniu przejęcia.

3. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może, po zasięgnięciu opinii komisji sejmowej właściwej do spraw budżetu, w drodze rozporządzenia, dokonywać przeniesienia planowanych wydatków budżetowych między częściami i działami budżetu państwa w celu realizacji zadań wynikających z przepisów ustawy.

4. W przypadku wystąpienia kryzysu systemowego rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, Rada Ministrów wydaje bez zasięgnięcia opinii komisji sejmowej właściwej do spraw budżetu.

Art. 22. Czynności cywilnoprawne dokonywane w celu wykonania postanowień ustawy nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od czynności cywilnoprawnych, z wyłączeniem zmian umowy spółki (aktu założycielskiego, statutu spółki).

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących i przepisy końcowe

Art. 23. (pominięty)

Art. 24. (uchylony)

Art. 25. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia³⁾.

³⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 16 marca 2010 r.